

GAZETA POLSKA W BRAZYLIJI

REDAKCJA
I ADMINISTRACJA
Rua Em. Perneira, 842
(dawniej Aquidaban)
Telefona 4-3-4
Prenumerata roczna:
W Brazylii 150000
W Argentynie 7 per.
Zagranicą 2 dolary
Płatna z góry
Cena numeru \$400
Za Kurytybę \$800

Agencja do
przeprawy
pionierów
GAZETA
POLSKA
Cekka postel B
KURYTYBA - PÓRTO
Wydawca
Pawel Niekodem

NR. 17 KURYTYBA - S. PAULO NA NIEDZIELE DNIA 23 KWIECZNIA ROK 1939
DYREKTOR: PIOTR OLIVEIRA SAPORSKI

Nowe Zasady Administracji w Stanach i Municypalach

Prezydent republiki dr. Getulio Vargas podpisał dn. 3. 4. ważny dekret, nadający nowe zasady dla zarządzania stanami i municypiami. Świeży porządek rzeczy będzie trwał, zanim stany nie ustanowią sobie nowych konstytucji, a konstytucje stanowe będą nadane dopiero po odbyciu się plebiscytu, przewidzianego w konstytucji federalnej z dnia 10. 11. 1937.

Na czele administracji stanów stoją: interwentor (lub gubernator) i departament administracyjny. Interwentorzy są mianowani, odwoływani i zmieniani przez prezydenta republiki, dekretem podpisanym również przez ministra spraw wewn. Mają być Brazylijanami z urodzenia, w wieku co najmniej 25 lat.

Prefekci w municypalach będą również z wolnego mianowania i zwalniania. Będą Brazylijanami z urodzenia, w wieku od 21 do 68 lat, w czasie urzędowania mają mieszkać w municypium, nie mogą pełnić innych urzędów ani posiadać żadnych koncesyj rządowych.

Interwentor rządzi stanem we współpracy z departamentem admin. i nadaje ustawy stanowe. W szczególności zaś interwentor przeprowadza organizację administracyjną stanu i municypium, układa budżety gospodarki stanowej, ustanawia siłę policyjną stanu, za zatwierdzeniem prezydenta republiki. Należy nadto do interwentora: wydawanie dekretów i regulaminów w zakresie administracji stanowej, mianowanie sekretarzy stanu i prefektów municypalnych, mianowanie i zwalnianie urzęd. stanowych, reprezentacja stanu i czuwanie nad wykonywaniem konstytucji i ustaw. Interwentor może być połączony do odpowiedzialności przed Trybunał Apelacyjny Stanu. Podobne prawa i obowiązki ma prefekt w granicach municypium.

Departament administracyjny składa się z 4 do 10 członków, mianowanych przez prezydenta republiki, Brazylijan z urodzenia, ponad 25 lat życia. Na czele departamentu stoi prezydent, mianowany aktem nominacyjnym, który rozstrzyga w razie równo-

ści. Będzie miał oddanych do pomocy urzędników stanowych, municypalnych, a w razie potrzeby i federalnych. Członkowie departamentu nie mogą być urzędnikami, ani mieć żadnych koncesyj rządowych. Za swe prace będą pobieraali wynagrodzenie w wysokości, oznaczonej przez ministerstwo spraw wewn.

Departament zastąpi dawne sejny stanowe, będzie bowiem wypowiadał się w sprawach dekretów interwentora, budżetu stanowego, fiskalizował wydatki administracyjne, rozpatrywał rekursy (odwołania). Minister spraw wewn. wyda dla departamentów specjalny regulamin ich działalności.

Dekret zawiera w dalszym ciągu postanowienia o drodze rekursów, odwołujących się przeciw zarządzeniom interwentora wzgl. prefekta i określa zakres władzy tak stanu, jak municypium. Osobne paragrafy ustalają, w jakim zakresie stan i municypium mogą nakładać podatki, a w jakich dziedzinach podatki te należą do rządu federalnego, inny ustęp przewiduje, w jakim zakresie ustawy stanowe podlegają uprzedniemu zezwoleniu ze strony prezydenta republiki, oraz jakie czynności są wykluczone z pod kompetencji stanów i municypium. Koncesje i sprzedaż ziem rządowych zostały również objęte osobnymi paragrafami.

Końcowe postanowienia dotyczą: dóbr stanowych, policji, mianowania urzędników (interwentorowie i prefekci nie mogą mianować urzędnikami swych krewnych), gwarancji i obowiązków urzędników i rewizji kontraktów.

Wzbronione są godła stanowe, w całym państwie jest tylko jedna bandera narodowa i jeden hymn.

Przy ministerstwie spraw wewn. w Rio powstanie osobna komisja fiskalizacyjna dla administracji stanów i municypium. Wyznaczono na nią kredyt w kwocie 120 kontów na bieżący okres budżetowy. Będzie ona organem, który pomaga ministrowi w układaniu sprawozdań, przedkładanych prezydentowi republiki a dotyczących administracji stanów.

APEL ROOSEVELTA O POKÓJ

Prezydent USA Franklin Roosevelt, którego widzimy na obrazku, jak ogląda domy robotnicze, stawiane przez rząd - wystosował w ub. tygodniu apel do Hitlera i Mussoliniego, wzywając ich do niezakłócania pokoju w Europie. Zadał on im takie pytanie: „Czy jesteście gotowi dać gwarancję, że wasze siły zbrojne nie zaatakują ani nie najadą ziemi i posiadłości następujących narodów niepodległych: Finlandia, Estonia, Łotwa, Litwa, Szwecja, Norwegia, Dania, Holandia, Belgia, W. Brytania, Irlandia, Francja, Portugalia, Hiszpania, Szwajcaria, Lichtenstein, Luksemburg, Iolsko, Węgry, Rumunia, Jugosławia, Bułgaria, Grecja, Turcja, Kraje Arabskie, Syria, Palestyna, Egipt, Persja?”

Po tym zapytaniu Roosevelt zażądał, aby Rzesza i Italia dały gwarancję, że przez 10 lat pozostawią w spokoju wyliczone państwa.

Inicjatywa prezydenta USA

spotkała się z ogólnym poklaskiem w świecie. Prezydent Roosevelt otrzymał wyrazy solidarności i gratulacje od całego szeregu państw, m. in. Polski, Brazylii i Argentyny.

Berlin i Rzym mają dać wspólną odpowiedź, wyjaśniając, o co im chodzi. Do tego celu będzie zwołany w Niemczech Reichstag przed którym Hitler odczyta odpowiedź za Rzeszę i Italię.

WIADOMOŚCI BRAZYLIJSKIE

Prezydent Republiki w Caxambu
Prezydent republiki dr. Getulio Vargas bawi na wyczasach w miejscowości leczniczej Caxambu, stan Minas, która stała się chwilowym ośrodkiem życia politycznego i towarzyskiego. Przybywa tu również gubernator Minas oraz interwentor stanu E. Santo, a są oczekiwani: interwentor paulistański, dr. Barros, generałowie Dutra i Góes Monteiro. Do sąsiedniego uzdrowiska Poços de Caldas wybiera się minister Osvaldo Aranha.

Przy otwarciu nowej drogi, prowadzącej z Caxambu do Arcias, prezydent Getulio Vargas wygłosił obszernie przemówienie, w którym omówił najważniejsze sprawy gospodarcze kraju. Wskazał na postępującą rozbudowę dróg, m. in. na gotową drogę Porto Alegre - Kurytyba - S. Paulo - Rio - Bahia. Nawoływał też kraj do skierowania wysiłków na pole gospodarcze, abyśmy mogli mieć własną naftę, własny przemysł żelazny, fabrykę samolotów.

Mowa Ministra spraw wewn.
Minister Francisco Campos

przyjął w Rio przedstawicieli prasy, którym udzielił obszernego wywiadu. Omówił przed nimi szereg spraw, jak nową administrację w stanach i municypalach, urzędy publiczne, które winny być zarezerwowane tylko dla Brazylijan, kodeks karny i cywilny, sprawy nafty, rozbudowę „Nowego Ładu”. Omawiając ustawodawstwo „Nowego Ładu”, rzekł: Dekrety nowego porządku mają na celu przede wszystkim prawdziwie bezpieczeństwo publiczne. Czujemy, mieszkający w Brazylii nie mają reprezentacji ani głosu zbiorowego. Brazylija nie dopuszcza kolonij z przywilejami eksterytoryjalnymi ani mniejszości, tem mniej obcych stronictw politycznych. Obywatelom kraju, pod opieką praw, jakie przysługują wszystkim obywatelom, Jakikolwiek próby z zewnątrz są stanowczo wzbronione i akcja rządu w tym przedmiocie, choć energiczna, była prowadzona z umiarem, gdyż wolimy przekonywać, niż karać.

PRZEKUPSTWO I ZDRADA Stara krzyżacka zasada

Berlinowi niedość jest Kłajpedy, chciałby zagarnąć całą Litwę. Najpierw skonfiskowano w porcie wszystkie zapasy drzewa litewskiego, przeznaczone dla Anglii, Holandii i Danii. Straty litewskie są milionowe. Drzewo pójdzie, jako budulec na wzmocnienie fortów i okopów bojowych w okręgu kłajpedzkim.

Równocześnie Rzesza wypowiedziała układ z Litwą o strachu wolnościowej w Kłajpedzie, czyli Litwa będzie zmuszona stracić to wszystko, co włożyła na rozbudowę miasta, a zbudować sobie nowy port.

Otensywę dla pognebnienia Litwy, prowadzi Rzesza i w samym Kownie, drogą podstępny i przekupstwa. Usiłowała wywołać przewrót polityczny na Litwie i dopiąć za berlińskie srebrniki tego, by stworzyć partię litewsko-nazystowską, która by zrzuciła dotychczasowy rząd. Nowy rząd, złożony ze zdrajców litewskich, zaprosił by następnie Hitlera, aby zechciał włączyć całą Litwę do Rzeszy.

Na szczęście, spisek ten został wcześniej wykryty. Spiskowców osadzono w więzieniu, a znajdując się między nimi: Tubelis, Zaunus, Saladzius i Szaulis.

Król angielski podejmował min. Becka

P.A.T. W środę 5 bm. w południe min. Beck był gościem brytyjskiej pary królewskiej na zamku Windsor, dokąd udał się w towarzystwie ambasadora Raczynskiego. Natychmiast po przybyciu min. Beck został wprowadzony przez sekretarza królewskiego do prywatnego gabinetu króla na audiencję, która trwała pół godziny. Następnie o godz. 13-ej odbyło się śniadanie. Minister polski zasiadał po prawej ręce królowej Elżbiety, zaś ambasador Raczynski po jej lewej ręce. Król Jerzy, siedzący naprzeciw, miał po prawej ręce lady Halifax. W śniadaniu, prócz członków dworu królewskiego wzięli udział: lady i lord Halifax, oraz stały podsekretarz stanu w Foreign Office, sir Alexander Cadogan z małżonką.

Śniadaniu, które miało charakter towarzyski, nadała specjalny odcień serdeczności obecność 13-letniej córki pary królewskiej, księżniczki Elżbiety, która po śniadaniu przyprowadziła również swą młodszą siostrę, 8-letnią księżniczkę Małgorzatę-Różę. Śniadanie, podczas którego przegrywała dyskretnie orkiestra gwardii, podane było na słynnej złotej zastawie stołowej. Następnie król i królowa oprowadzali min. Becka i ambasadora Raczynskiego po zamku Windsor, pokazując skarby sztuki i pamiątki historyczne i oświadczenia udzielające wyjaśnień.

brazylijskim dr. Tadeusz Skowroński, który bawi na urlopie w Kraju, był przyjęty na posuchaniu przez Prezydenta prof. Ignacego Mościckiego i ministra spraw zagran. Józefa Becka.

Posel Skowroński w Warszawie
— Posel Rzplitej przy Rządzie

Ô Brasil è dos brasileiros

O brasileiro não precisa ter inveja de nenhum país. Nenhuma nação pode nos causar inveja. O Brasil é o país onde não se morre de fome. Nem todos os países podem dizer isso.

O Brasil, é o país onde o indivíduo, tendo dinheiro ganho honestamente, pode comprar para seu uso aquilo que quisér. Si o menino tem dinheiro e quer gastar esse dinheiro, empregará o dinheiro, naquilo que quisér.

Mais ha países em que não se pode comprar mais de tantas grammas de manteiga e de carne por semana. Si alguém compra mais carne e manteiga do que está estabelecido è preso e processado.

E' tratado como um criminoso. No Brasil só è criminoso quem furta, quem mata e quem pratica desordens. Quem come manteiga, pode ser guloso, mas não è criminoso. Ora, o menino bem sabe que o Brasil, sendo bom como è, não pode ter inveja de países assim. Nem pode querer copiar - os.

O Brasil é bom. O Brasil basta aos brasileiros. Os brasileiros não precisam ter inveja. Os brasileiros devem se orgulhar do Brasil. Porque os outros países é que tem inveja de nós e que recorrem a generosidade do sólo brasileiro para colocar como imigrantes os seus excessos de população. O imigrante é um mal para o Brasil? Não, imigrante que trabalha no campo, que exerce atividade agrícola, é um colaborador da riqueza nacional.

O imigrante que ensina o seu filho a falar a nossa lingua e a ser um bom brasileiro merece o nosso respeito e a nossa estima. Só não merecem o nosso respeito e a nossa estima os que se convertem em elementos de perturbação da vida nacional, exercendo atividades politicas proibidas pela Constituição do Brasil. O Brasil é dos brasileiros. O Brasil recebe e acolhe os estrangeiros, mas não quer inimigos debaixo de seu teto.

Brazeiros, tenhamos orgulho do Brasil! O Brasil é bom.

Zapamiętaj

dobrze ten znak

Pomada Minancora

Jest to godło znanej i cudownej maści

Jest to najlepsza maść, która leczy wszystkie rany na skórze ludzkiej, a ma nawet zastosowanie u bydła

NAD MINANCORĘ NIEMA LEPSZEJ POMADY

Farmacja Cruz w Avaré, stan S. Paulo wyleczyła pomadą MINANCORA wrzody, których nawet preparat 914 nie zdołał być usunąć. Pani Carolina Palhares z Joinville wyleczyła jednym pudełkiem rany, zadawioną od 9 lat. Były setki podobnych uleceń.

POMADA MINANCORA jest w użyciu w szpitalach domach zdrowia i klinikach lekarskich.

WAŻNE Prawdziwą POMADĄ MINANCORA nie jest nigdy sprzedawana inaczej, jak tylko w pudełkach oryginalnych z godłem, jak wyżej. Odrzućcie naśladowni ctwał. Żądajcie tylko MINANCORY prawdziwej, w pudełku oryginalnym.

Uważajcie dobrze przy zakupnie!

Jest to produkt Laboratorios „Minancora”, Joinville

Imperial Pilsen, Atlantica Extra i Pilsen Nacional

Z BROWARU ATLANTICA mają wszędzie pierwszeństwo

PULKOWNIK BECK i krysys polityki europejskiej

Niewiadomo z jakich przyczyn ustalilo się pojęcie, że traktat wersalski pokrzywdził Niemców. Tak, jakby naród ten miał jakieś specjalne przywileje nietykalności, a inni obowiązki, z własną szkodą dostarczając mu przestrzeni do rozwoju!

Tymczasem traktat wersalski naprawdę odebrał Niemcom dożo mniej niż się należało, pozostawiając im, jak wiadomo, cały prawie Śląsk Górny, resztę polskiego Pomorza, Prusy Wschodnie i właściwie też Gdańsk, pod mianem Wolnego Miasta. Odebrano właściwie tylko kolonię, Cześć jednak których, pomimo wszystko, opinia angielska uważa, że może być zwróconą: (Togo, Kamerun i Nigeria. Pisze o tem Lord Esher w The Fortnightly, styczeń 1939).

Zniszczenie Czechosłowacji, jak kiedyś rozbiór Polski, na opinii świata nie zrobiłoby wielkiego wrażenia i nikt by tem sobie głowy zbytecznie nie zaprzętał, gdyby politycy angielscy nie wykryli nareszcie, że zaczyna się naprawdę rzecz straszliwa, po-

prostu, przygotowuje się prawdziwa zbrodnia, — zamiary zburzenia Imperium Brytyjskiego.

Przekonano się, że Hitlerowi ufać nie można. Stąd, rzeczywistości o doniosłości epokowej, posunięcie w kierunku Polski. Polityka pułkownika Becka spokojna, przewidująca i niedająca się niczem związać, oparta była przez ostatnich kilka lat na następujących podstawach: — Utrzymaniu stosunków poprawnych z Rosją, wytworzeniu pozorów przyjaźni z Rzeszą, odnowieniu prawdziwej przyjaźni z państwem Włoskim, które na właściwie nie może zależeć na pogąbieniu Polski. Następnie utrzymanie przyjaźni i sojuszu z Rumunią, dalej z Węgrami, Jugosławią, Bułgarią na południu, oraz doprowadzenie do porozumienia z Litwą, z którą lada dzień może być podpisana umowa nieagresji, lub nawet prawdziwe przymierze. Dalej, ułożenie przyjaznych stosunków z Łotwą, Estonią, Finlandią i państwami Skandynawskimi.

Było to potężne przygotowa-

NARADY W LONDYNIE

W Wielkim Tygodniu bawił w Londynie minister spraw zagranicznych Rzplitej, pułkownik Józef Beck, którego prasa światowa zwie jednym z najrzeczniejszych dyplomatów współczesnej doby. Zawarł on imieniem Polski układ z Anglią, zapewniający wzajemną obronę w razie wojny. — Z końcem marca złożył w Londynie wizytę prezydent Lebrun, który został teraz ponownie obrany prezydentem Francji na dalsze 7-letnie. Na obrazku widzimy go jadącego karocą dworską w towarzystwie króla angielskiego Jerzego VI.

łącznie śródziemnomorskiej, według wytycznej Tardieu, że używanie tego ośrodka możliwe jest tylko w porozumieniu z Francją i Anglią — i to porozumienie zawsze jest możliwe.

W tej sytuacji, jeżeli Hitler zdecydowałby się na jakiś czyn nierozsądny, skończyłaby się rzecz rozgromieniem Niemiec, włączeniem do Polski Prus Wschodnich i Gdańska, Śląska i Pomorza.

Polska sama wystawić może 3.000.000 bagnatów. Tymczasem Hitler musiałby conajmniej potęgę swych sił użyć na froncie zachodnim, liczone one są na 6.000.000. Zapasy żywnościowe Niemiec są małe, jedyny bliski sprzymierzeniec Włochy niewiadomo, jakby się zachowały, a Japonia bezpośrednio pomóc Rzeszy nie mogłaby, mając rozprawę z Rosją na lądzie i na morzu z Anglią, Francją i Holandią, ewentualnie też i z Ameryką Północną.

Streszczając się, stwierdzić można, że wypadki dni ostatnich zmieniają znacznie położenie państw totalitarnych i możliwe, że wstrzymają na czas jakiś rozprawę generalną, do której jednak wcześniej czy później przyjść musi.

J. RYSZCZ

BANK Francusko-Włoski

DLA POŁUDNIOWEJ AMERYKI

Kapitał fr. 100.000.000 Rezerwa fr. — 139.000.000.000
Centrala PARYŻ (Rue Halevy, 12)

FILIE w BRAZYLII: S. Paulo—Rio de Janeiro—Santos—Curityba—Porto Alegre—Recife—Rio Grande—Bahia
AGENCJE: Araraquara, Barretos, Botucatu, Caxias, Espírito Santo do Pinahal, Jabú, Mocóto, Ourinhos, Paranaguá, Ponta Grossa, Ribeirão Preto, Rio Preto, S. Carlos, S. José do Rio Parlo, S. Manoel.
ARGENTYNA: Buenos Aires—Rosario de S. F. CHILE: Santiago—Valparaiso. COLOMBIA Barranquilla — Bogota. URUGWAJ—Montevideo.

Bank Francusko - Włoski dla Południowej Ameryki
Klijentelę o informowanie się o każdej operacji bankowej — adresując zapytania do Filii w Kurytybie (Snoursel em Curityba — Rua 15 de Novembro 316), albo pod adresem jego agencji w Ponta Grossa i Paranaguá

nie terenu, które obecnie zaczyna wydawać spodziewane owoce. Jest to przyczyna, dla której Anglia, która dobrze się orientuje w polityce świata, jeżeli zaczyna wchodzić w grę jej własna skóra, — podpisała obecnie przymierze z Polską.

Niemcy, rozumie się, z dobrze udanym oburzeniem, przywyczażeni do wiekowej alegrości słowiańskiej, okrzyknęli to jako zdradę. Ale prawo pierwotne, (lei da selva) każe przede wszystkim dbać o siebie. Cóż można w tym wypadku zarzucić pułkownikowi Beckowi, że pracując dla własnego państwa, przezorniejszym się okazał od sierżanta Hitlera?

Przewidzieć można, że polityka dalsza w Europie ułoży się następująco: Państwa bałtyckie z Litwą na czele, jako najbardziej i bezpośrednio zagrożona, oprą się bezwzględnie o Polskę. Węgry, mając dziś wspólną gra-

nicę z Polską, pomimo przyjaźni z Rzeszą, będą tworzyć barierę pochodowi Niemców na wschód, licząc że pretensje do Rumunii załatwią w przyszłości sami. Rumunia nie ma innego oparcia, jak tylko o Polskę, z którą zresztą już ma przymierze. Jugosławia, jeżeli naprawdę będzie zagrożona przez Niemców i Włochy, jak na to się zanosi, musi szukać oparcia o trójprzymierze. To samo Grecja i Turcja. W każdym razie, po podpisaniu ostatnio Trójprzymierza Polsko-Francusko-Angielskiego, wszystkie państwa wschodnio europejskie, rzecz jasna, nabiorą więcej odwagi i chęci do oporu zachłanności germańskiej, a dalszy rozwój polityki pułkownika Becka niezawodnie potrafi zorganizować potężną barierę pochodowi Hitlera na wschód.

Ze pułkownik Beck zaproponował Anglii przymierze obustronne, było to świetnym pomys-

łem. Wkłada to na naród obywatelstwa ciężki, ale też podnosi olbrzymio moralnie, z tegoż powodu również stawia wyraźne sprawy, jak postąpić będzie trzeba w wypadku zagrożenia któregośkolwiek ze sprzymierzeńców. Ze sprzeciwił się włączeniu Rumunii do przymierza, druga to mądra myśl; gdyby to się stało, popchnęłoby to Węgrów bez zastrzeżeń do współdziałania z Hitlerem. Trzecie znakomite posunięcie, to niby odosobnienie Rosji, która, czy tak czy owak, musi współdziałać z Trójprzymierzem, a którą w tym wypadku rzeczą Anglii i Francji, użyć na Wschodzie przeciw sprzymierzeńcowi Niemiec, Japonii, w sprawach wspólnych, oraz osobistych każdego z tych państw.

Pozostają Włochy, których drogi, po ostatnich wypadkach, zdaje się, trochę zbiec z osi Berlińskiej i kto wie czy w końcu nie zawrócą w kierunku polityki wy-

BOL

Jedynym środkiem dla uśmierzania go jest UŻYCIE BALSAMU STA. HELENA

Rodzina potrzebna do pracy w hotelu, Mąż do ogrodu, prac na podwórzu, żona do gotowania — syn lub córka do podawania do stołu. Życie i mielskanie na miejscu. Praca stała, zapłata dobra. — Jose Kaminski, Hotel do Comercio, Capão Bonito, (przy drodze automobilowej z Kurytyby do S. Paulo).

— Niemcy we wsi Zajechali do proboszczarza i polecał z nową daleki.
— O wilku mowa, a wilk tuż! — Brudzowa kryknęła.
— Uciekajmy! Wicus, Franek, uciekajmy choćby do lasu! — okehodziła oba od zmysłów.
— Czegóż się boicie? — wystąpiła Brudzowa. — Cóż to wam zbudziło? Tylko gospodarz może spocząć nowa bieda. I gdzież to pojedziecie na taki mroz i snieg?
— Nieszczęście ciągnie z nimi, nieszczęście! — szepotała śmiertelnie wystrachana, gorączkowo okrzycząc w łachmany siebie i swoich. I nie dala sobie wyprowadzić. Wytnęli się śpiesznie, chybkim, niby tropione zwierzęta, i bokami przebierali się ku borom.
— Adam, posłyszawszy nowinę, przyjechał uspokajać żonę.
— Czego oni mogą chcieć od proboszczarza? A może o te dzwony, co?
— Każą zapłacić karę i na tem się skończy — bagatelizował z rozmysłem.
— A może będą szukałi?
— Znajdą to pod śniegiem? Dobrze schowane i ziemia zamrzeje.
— A może przyjechali po to niedostawione żyto? — niepokoila się coraz głębiej.
— Nie dajim, to nie damy — rżki twarzo. — Zaby im odstawić wszystko, co chcieli, toby w żadnej chatupie nie zostało nawet na baraszk. Niedoczekanie!

— 136 —

— Niemcy we wsi Zajechali do proboszczarza i polecał z nową daleki.
— O wilku mowa, a wilk tuż! — Brudzowa kryknęła.
— Uciekajmy! Wicus, Franek, uciekajmy choćby do lasu! — okehodziła oba od zmysłów.
— Czegóż się boicie? — wystąpiła Brudzowa. — Cóż to wam zbudziło? Tylko gospodarz może spocząć nowa bieda. I gdzież to pojedziecie na taki mroz i snieg?
— Nieszczęście ciągnie z nimi, nieszczęście! — szepotała śmiertelnie wystrachana, gorączkowo okrzycząc w łachmany siebie i swoich. I nie dala sobie wyprowadzić. Wytnęli się śpiesznie, chybkim, niby tropione zwierzęta, i bokami przebierali się ku borom.
— Adam, posłyszawszy nowinę, przyjechał uspokajać żonę.
— Czego oni mogą chcieć od proboszczarza? A może o te dzwony, co?
— Każą zapłacić karę i na tem się skończy — bagatelizował z rozmysłem.
— A może będą szukałi?
— Znajdą to pod śniegiem? Dobrze schowane i ziemia zamrzeje.
— A może przyjechali po to niedostawione żyto? — niepokoila się coraz głębiej.
— Nie dajim, to nie damy — rżki twarzo. — Zaby im odstawić wszystko, co chcieli, toby w żadnej chatupie nie zostało nawet na baraszk. Niedoczekanie!

— 137 —

— Mogą wieś pokarać za nieposłuszeństwo o spojrzaką pretetwożona.
— A mogal Ale dobrowolnie nikt tym zbójom nie da i jednego ziarna.
— Zerwał się gwałtownie i polecał na wieś zasiegnąć języka; powrócił rychło i jakis nieswoj.
— Jeszcze siedzą u proboszczarza. Cztery wozy ze żołdakami stoją pod karozną.
— Dajim nim nie przyjechali. Ze to nikt ze wsi ani zajrzy!

— 138 —

— Mogą wieś pokarać za nieposłuszeństwo o spojrzaką pretetwożona.
— A mogal Ale dobrowolnie nikt tym zbójom nie da i jednego ziarna.
— Zerwał się gwałtownie i polecał na wieś zasiegnąć języka; powrócił rychło i jakis nieswoj.
— Jeszcze siedzą u proboszczarza. Cztery wozy ze żołdakami stoją pod karozną.
— Dajim nim nie przyjechali. Ze to nikt ze wsi ani zajrzy!

— 139 —

— Mogą wieś pokarać za nieposłuszeństwo o spojrzaką pretetwożona.
— A mogal Ale dobrowolnie nikt tym zbójom nie da i jednego ziarna.
— Zerwał się gwałtownie i polecał na wieś zasiegnąć języka; powrócił rychło i jakis nieswoj.
— Jeszcze siedzą u proboszczarza. Cztery wozy ze żołdakami stoją pod karozną.
— Dajim nim nie przyjechali. Ze to nikt ze wsi ani zajrzy!

— 140 —

— Mogą wieś pokarać za nieposłuszeństwo o spojrzaką pretetwożona.
— A mogal Ale dobrowolnie nikt tym zbójom nie da i jednego ziarna.
— Zerwał się gwałtownie i polecał na wieś zasiegnąć języka; powrócił rychło i jakis nieswoj.
— Jeszcze siedzą u proboszczarza. Cztery wozy ze żołdakami stoją pod karozną.
— Dajim nim nie przyjechali. Ze to nikt ze wsi ani zajrzy!

— 141 —

— Mogą wieś pokarać za nieposłuszeństwo o spojrzaką pretetwożona.
— A mogal Ale dobrowolnie nikt tym zbójom nie da i jednego ziarna.
— Zerwał się gwałtownie i polecał na wieś zasiegnąć języka; powrócił rychło i jakis nieswoj.
— Jeszcze siedzą u proboszczarza. Cztery wozy ze żołdakami stoją pod karozną.
— Dajim nim nie przyjechali. Ze to nikt ze wsi ani zajrzy!

— 142 —

— Mogą wieś pokarać za nieposłuszeństwo o spojrzaką pretetwożona.
— A mogal Ale dobrowolnie nikt tym zbójom nie da i jednego ziarna.
— Zerwał się gwałtownie i polecał na wieś zasiegnąć języka; powrócił rychło i jakis nieswoj.
— Jeszcze siedzą u proboszczarza. Cztery wozy ze żołdakami stoją pod karozną.
— Dajim nim nie przyjechali. Ze to nikt ze wsi ani zajrzy!

— 143 —

— Mogą wieś pokarać za nieposłuszeństwo o spojrzaką pretetwożona.
— A mogal Ale dobrowolnie nikt tym zbójom nie da i jednego ziarna.
— Zerwał się gwałtownie i polecał na wieś zasiegnąć języka; powrócił rychło i jakis nieswoj.
— Jeszcze siedzą u proboszczarza. Cztery wozy ze żołdakami stoją pod karozną.
— Dajim nim nie przyjechali. Ze to nikt ze wsi ani zajrzy!

— 144 —

— Mogą wieś pokarać za nieposłuszeństwo o spojrzaką pretetwożona.
— A mogal Ale dobrowolnie nikt tym zbójom nie da i jednego ziarna.
— Zerwał się gwałtownie i polecał na wieś zasiegnąć języka; powrócił rychło i jakis nieswoj.
— Jeszcze siedzą u proboszczarza. Cztery wozy ze żołdakami stoją pod karozną.
— Dajim nim nie przyjechali. Ze to nikt ze wsi ani zajrzy!

Ze świata nauki

PROF. ODO BUJWID

Cała Polska złożyła niedawno hołd zasłużonemu działaczowi, profesorowi Bujwidowi za okazji 80-tych rocznicy jego urodzin.

Po powrocie do Warszawy założył prywatną klinikę Pasteura i dalej pracował naukowo, a również praktycznie, bo dzięki jego staraniom Warszawa otrzymała wnet czystą wodę do picia i ochronę produktów spożywczych.

W roku 1893 im osiedlił się w Krakowie i tu również zabrał się do oczyszczenia wody i do walki z chorobami. Tu także założył klinikę i laboratorium do wytwarzania surowic potrzebnych w walce z takimi chorobami jak dżyferia lub wścieklizna.

polskiej w Białej. Odrzynie usługi oddał również Legionom Piłsudskiego w początkach wojny, a później Armii Polskiej, to też rząd polski nadał mu cały szereg wysokich odznaczeń i orderów, a różne towarzystwa i instytucje szukały zawsze jego członkostwa, rady i współpracy, czym zasłużony ten działacz wszędzie chętnie służył.

W Krakowie z okazji srebrnego jubileuszu Esperanto, a w roku 1937-ym nie mniej wybitny udział przyjął w kongresie w Warszawie z okazji złotego jubileuszu tego języka.

Kącik Zdrowia Ostrożnie z solą

Zwykła sól stołowa jest jednym z minerałów potrzebnych w ustroju człowieka. Mineratu tego nie należy jednak używać zbyt wiele, gdyż o ile w niewielkich ilościach jest pożyteczny dla zdrowia, o tyle nadmierne jego używanie jest w wysokim stopniu szkodliwe i może powodować liczne choroby i dolegliwości.

Nadmierne używanie soli bywa niezdawko powodem niezytu (kataru) wewnątrzności i zapalenia kieszek oraz silnego zatwardzenia.

Nadmiar soli kuchennej wywiera pewien szkodliwy wpływ na tkanki i zmiany chemiczne odbywające się w naszym ciele.

Chroniczne zatrucie krwi spowodowane nadużywaniem soli objawia się często wysypkami skórnymi i w takich wypadkach wstrzymanie się od jedzenia rzeczy solonych stanowi najlepsze lekarstwo i daje wprost cudowne wyniki.

Nierządnie nadmiar soli wprowadzanej do naszego ustroju bywa powodem podagry i reumatyzmu oraz innych tego rodzaju chorób. Ponieważ sól wywołuje silne pragnienie i wchłaniania w siebie znajdującą się w ustroju wodę, działa szkodliwie na komórki i tkanki i powoduje uczucie zmęczenia i jakby niepokoju.

Nadmiar soli sprawia, że nerki muszą pracować z ogromnym wysiłkiem, aby wydalic sól z organizmu. Wysiłki i nadwyrężenie nerek znów powoduje zaburzenia tych ważnych narządów i powstające z tego choroby. Poza tym sól w nadmiernych ilościach osłabia nasze nerwy smaku. Tracimy apetyt na rzeczy delikatniejsze, i każde jedzenie soliśmy mocno, gdyż zdaje się, że inaczej nie będzie smakować.

Im bardziej przyzwyczają się ustrój człowieka do spożywania większych ilości soli, tym więcej odczuwa jej rzekomą potrzebę. Są ludzie, którzy nie wezmą do ust żadnego jedzenia, nie posoliwszy po wierchu. Łatwo sobie wyobrazić, jakie spustoszenie wywołuje takie nadużywanie soli w ich ustroju. Wszystkie narządy wewnętrzne cierpią z tego powodu, ogólne zdrowie jest zachwieane, usposobienie człowieka staje się gniewne i opryskliwe.

Ze świata

Złoto ucieka do Ameryki

Parowiec angielski „Aquitania”, odpływając ostatnim razem z Europy do Nowego Jorku, przyjął na pokład niezwykły ładunek: 8 tysięcy kilo złota szwajcarskiego i 9 tys. kilo złota belgijskiego.

Zamach na Hitlera Spiskowcy czeszy zamierzali zamordować Hitlera dnia 31. 3 w Wilhelmshaven, gdzie miał mowę przy spuszczeniu na wodę nowego krążownika „Admiral Tirpitz”.

W październiku 1937 roku w miejscowości i obejmuje różne dziedziny. W Krakowie pomógł do założenia pierwszego gimnazjum żeńskiego, w Morawskiej Ostrawie pomaga do założenia Domu Polskiego, w Cieszynie gimnazjum polskiego i szkoły prowadzenia ich do więzienia i schroniono się do Holandii.

Wycieczny i zadowolony Co podajemy niżej, to tylko prawdziwy wypadek jaki miał miejsce niedawno. Od szeregów dni czułem się chorym, nabawiwszy się silnego przeziębienia.

Stosowanie się do przepisów dietycznych pod względem doboru pożywienia nie da należytych wyników, jeżeli człowiek będzie używać więcej soli niż powinien. Wiedza ustaliła, że dorosły człowiek potrzebuje na dobę najwyżej jedną trzecią część gramu soli, a z szeregowych badań i obserwacji wynika, że większość ludzi używa kilkanaście razy więcej tej przyprawy stołowej.

Jeżeli chcemy zachować ciało i cały ustrój w należytym stanie sprawności i zdrowia, bądźmy bardzo ostrożni w używaniu soli i nie dopuszczajmy do podkopania zdrowia zaspakaniem urojonej potrzeby solenia wszystkiego, co nam podają do jedzenia.

Dr. F. A. Dulak

Advertisement for Casa David furniture store, featuring images of beds and tables, and text describing their products and location in Curitiba.

Advertisement for Dr. Bronisław Ostoj Roguski, lawyer, with contact information in Curitiba.

Advertisement for public translator J. GELBERT, located at Rua Pedro Ivo, 211.

Prof. Bujwid w Brazylji w 1937 r. Prof. O. Bujwid bawił w Brazylji ostatnim razem w roku 1936-37.

Advertisement for machine repair services by Narciso Morona in Curitiba.

Advertisement for Dr. M. Matiskei, lawyer, in Curitiba.

Advertisement for Dr. Aleksander Dobrowolski, medical doctor, in Curitiba.

Advertisement for Dr. Janina Watrobianka, doctor, in Curitiba.

Advertisement for Dr. Carlos Keller, doctor, in Curitiba.

Advertisement for Dr. Dante Romano, doctor, in Curitiba.

Advertisement for Dr. M. Isaacson, doctor, in Curitiba.

Advertisement for a pharmacy and dental services in Curitiba.

Advertisement for Dr. M. Isaacson, doctor, in Curitiba.

Advertisement for a pharmacy and dental services in Curitiba.

Advertisement for a pharmacy and dental services in Curitiba.

Advertisement for a pharmacy and dental services in Curitiba.

Advertisement for mechanical workshop Stanislaw Szczypior in Curitiba.

Advertisement for Dr. Ludwik Wolski, lawyer, in Curitiba.

Advertisement for night course for blind students.

Advertisement for J. Furmaniak, dentist, in Curitiba.

Advertisement for Jan Skalski, dentist, in Curitiba.

Advertisement for Maria Kryńska, dentist, in Curitiba.

Advertisement for 'A BRANDINA' rubber goods factory.

Advertisement for Bracia Sobania, factory.

Advertisement for 'Nauka Kroju' sewing school.

Advertisement for Casa das Gravatas Bonitas, shirt store.

